

berada i una renda vitalícia en condicions molt superiors a les de qualsevulla Companyia d'Assegurances.

La conveniència d'aquesta transformació no és pas exclusivament en el cas típic indicat. Pot haver-hi altres casos, per exemple: l'esposa pot tenir una situació independent i els fills haver-se creat una estabilitat econòmica i, en canvi, el mutualista pot tenir altres socorsos de vida suficients i ésser-li útil per a ell una renda vitalícia en bones condicions econòmiques.

La base de l'operació proposada és la següent: Cada mutualista de vida, mentre continuï pagant les prorrates, representa amb tota seguretat matemàtica un valor realitzable a la seva mort. Per mitjà de les taules de mutualitat, nosaltres podem calcular el valor anticipat d'aquell capital segons sigui l'edat de l'assegurat i l'interès que es vulgui treure del capital que s'anticipa. No hi ha cap por, doncs, en anticipar a l'assegurat mutualista el capital reduït que li correspongui o una renda vitalícia que li equivalgui, sempre que el que deixa o anticipa el capital o la renda sigui nomenat beneficiari de l'assegurat.

Suposem concretament que la Mutual resol fer aquestes operacions amb els seus cabals volent-ne treure un interès del 5 per 100.

En aquest cas, un assegurat, als 65 anys, podria rebre una renda vitalícia de 720 pessetes anuals per a cada Grup, que la Mutual pagaria per fraccions de mesos, descomptant les prorrates corresponents, fins a la mort de l'assegurat, ocorreguda la qual, la Mutual, com a beneficiària, cobraria la quantitat corresponent.

Per a la Mutual no representa aquesta col·locació del seu capital cap perill, car té un interès i una amortització assegurada d'una manera matemàtica, amb més garanties que les puguin tenir els valors de l'Estat, car dins de casa nostra és una forma d'inversió de capital més solvent que qualsevulla altre valor.

Ara bé, nosaltres creiem que aquesta transformació de socorsos ha d'ésser condicionada: Primer, a les possibilitats econòmiques de la Mutual; Segon, als drets de priorat del mutualista, i Tercer, a la conveniència del mutualista.

Respecte a la circumstància primera, ha d'ésser el Consell qui digui si la Mutual, en un moment donat, està o no en condicions de fer la conversió de renda vitalícia que l'associat demani.

Respecte a la prioritats dels socis, no hi ha dubte que ha d'ésser l'antiguitat dins de cada Grup la que ha d'informar el dret de prioritats de l'associat i, per tant, pot ésser aquesta prioritats un estímul egoista per a entrar com més aviat millor a la Mutual.

La circumstància tercera permetrà al Consell d'exercir una vigilància paternal sobre el mutualista per a recomanar-li l'abstenció en els casos en els quals no sembli convenir a l'associat aquesta conversió.

* * *

Partint d'aquestes consideracions i de les possibilitats econòmiques actuals de la Mutual Mèdica, hem cregut convenient de fer un estudi per a convertir aquest capital que el soci ha de cobrar en un termini no previst ni prèviament fixat, però sí calculable, amb les taules de mutualitats, en una renda vitalícia a partir d'una edat determinada: renda que la Mutual Mèdica anticiparia, cobrant, naturalment, els interessos de les quantitats anticipades, i reemborsant-se al moment d'ocórrer la mort del soci, el capital anticipat i els interessos devengats i acumulats.

Hem acceptat com a tipus d'interès a cobrar per la Mutual el 5 per 100, i hem partit d'aquesta dada fixa per a calcular la pensió a base d'un Grup de cent socis de seixanta cinc anys.

Segons els càlculs demostratius de la taula que es publica al final d'aquesta proposició, la pensió que es pot pagar a un soci que té a la Mutual una solvència de 10.000 pessetes per a cada Grup, que indefectiblement haurà de cobrar el dia de la seva mort, és de 720 pessetes a l'any, tal com hem fet constar anteriorment.

Les dues consideracions principals que s'ha de fer la Mutual en l'aspecte econòmic són:

Primera.—Si té capacitat per anticipar les pensions que pot haver de pagar als socis que s'acullin a aquest benefici.

Segona.—Si els càlculs fets li garantitzen que no es pot produir pèrdua.

Referent a la primera consideració, cal analitzar únicament les dades que es desprenen de la taula que s'acompanya. Per atendre una pensió de 720 pessetes anuals a pagar durant tota la vida a un grup de 100 socis de 65 anys es necessiten únicament 140.613 pessetes, ja que, a partir de la sisena anualitat, la Mutual comença a reintegrar-se les quantitats anticipades. Tampoc no s'han de